

Assimilationspolitiskt program för Medborgerlig Samling

**Antaget av partistämman 2018
Reviderat av partistämman 2019
Reviderat av partistämman 2023
Reviderat av extrastämman 2025**

Assimilationspolitiskt program för Medborgerlig Samling

Inledning

MED vill bidra till en ny syn på integration, för att bryta den utveckling som har skapat dagens problem med segregation och utanförskap. MED vill bidra till en ny syn på integration, för att bryta den utveckling som har skapat dagens problem med segregation och utanförskap. Den uppgift som står inför oss är tvåfaldig: Dels att förvandla en tillvaro med hög grad av bidragsberoende till ett mer självständigt liv med eget ansvar, motivation och försörjning, dels att introducera invandrare värderingsmässigt i de normer som är bärande i vårt samhälle. De som främst har svag kontakt med det svenska majoritetssamhället och arbetslivet kommer från gruppen asylrelaterad invandring, vilken saknar tillräcklig utbildning, relevant yrkeserfarenhet, språkkunskaper och där det finns en djup värderingsmässig klyfta och skillnad i synen på social organisering visavi det svenska majoritetssamhället.

Permanent migration till Sverige och särskilt sådan som syftar till att erhålla medborgarskap, bör följa Flyktingkonventionens princip om snabbast möjliga assimilation och naturalisering, för att underlätta ett liv i det nya landet. För kortare vistelse med tillfälligt uppehållstillstånd räcker det att man är tillräckligt integrerad med egen försörjning och respekterar svenska lagar och regler, vilket också detta fastslås som grundkrav i Flyktingkonventionen.

De senaste decenniernas integrationspolitik - liksom migrationspolitiken - måste helt omvärderas. Den politik som har förts med mångkulturella förtecken har ofta lett till de facto acceptans av normativ multikulturalism, med livsmönster och maktstrukturer vilka står i direkt motsättning till västerländska samhällen och som undergrävt rättssamhälle och försvar för individens okränkbarhet, samt grundläggande sammanhållning och gemenskap. Enligt vår vision ska samhället byggas runt en gemensam kärna av värderingar och principer, som inte omförhandlas av hänsyn till olika kulturella och religiösa särintressen eller skilda sedvänjor. Dessa värderingar, som vi identifierar som i stort sett gemensamma för det västerländska samhället idag, såsom synen på demokrati och yttrandefrihet, den sekulära staten, jämställdhet och barnens ställning, ska respekteras av alla som kommer till Sverige för att bo och leva här. Det är vår övertygelse att bara ett samhälle som värnar denna kärna av värderingar, kan ge individer friheten att leva sina liv så som de önskar, inom lagens ramar. Endast i ett samhälle där det offentliga inte är en arena för strider mellan etniska och religiösa intressegrupper, kan fri- och rättigheter garanteras, lika för alla - oberoende av vilken grupp man råkar vara född inom.

Avgörande för chanserna till lyckad integration eller assimilering är att nyanlända redan från början får rätt verktyg att förstå det svenska samhället och språket. Staten kan inte överlåta vägledning av nyanlända till deras landsmän, vilka redan befinner sig i

Sverige eller etnisk-religiösa föreningar med kopplingar till hemlandet. Introduktion måste ske genom utbildning i vad som förväntas i vår kultur och arbetsliv. Väsentligt är inte minst att förmedla vilka principer och normer som gäller i en sekulär, demokratisk rättsstat, där jämställdhet, yttrandefrihet och allas likhet inför lagen gäller, liksom var och ens individuella rätt att fritt välja vilken religion eller livsåskådning man vill eller inte vill omfatta.

För personer med bakgrund i mer traditionella samhällen kan bl a synen på könsrollerna och individens frihet skilja sig radikalt från den som utvecklats i västvärlden. Den som har levt i och fortfarande i hög grad efter ankomst till Sverige upplever sig styrd av den religiösa grupp man tillhör eller har växt upp inom ett klansamhälle (där lojalitet ställs till den egna gruppen och ej till staten), kan ofta ha en stor utmaning i att förstå och acceptera synen på stat och medborgare i en demokrati. Uppfattningar om lojalitet, förpliktelser, moral och rättsskipning ser ofta olika ut. Att det råder ett våldsmonopol som endast staten äger är av yttersta vikt att alla som kommer till och vill leva i Sverige förstår. Likaså att varken privilegier eller några former av diskriminering får förekomma i samhället baserat på kön, etnicitet, religion eller liknande. Enskilda grupper kan heller inte ta lagen i egna händer, utan det ankommer på myndigheter, polis och rättsväsende.

Många som har kommit till Sverige har gjort det mycket för att lämna den kultur och religion de vuxit upp med i sitt gamla land. Dessa personer ska inte behöva ha ytterligare kontakt med släkt, strukturer eller rörelser man inte längre önskar ha någon relation till. Individerna måste ha rätt till skydd från samhällets sida mot oönskade påtryckningar eller tvång, även om det kommer från sammanhang som man tidigare kan ha ingått i, av etnisk, religiös eller familjemässig karaktär.

För dem som kommit till Sverige endast för tillfälligt skydd eller kortare tid av arbete, kan modersmålsundervisning och inte svenska vara befogat för skolbarn, för att underlätta återvändande tillsammans med familjen i en nära framtid. Är ett liv permanent i Sverige däremot väntat bör svenska vara prioriterat i skolan och eventuellt hemspråk inte något som ligger i den svenska statens intresse. Inget hindrar dock att man på egen hand lär eller upprätthåller sitt hemlands eller föräldrarnas språk, men detta behöver då inte finansieras av det offentliga.

En ofta bortglömd aspekt av modersmålsundervisning är att den riskerar att stärka och i flera generationer vidmakthålla en identitet av att vara invandrare eller invandrabarn och i lägre grad identifiera sig med Sverige och det svenska. Det gör integrationen eller assimilationen svårare, både för en själv och i hur andra betraktar en som del av samhället. Det kan också i onödan skapa en vi-och-dem-känsla, exempelvis skolbarn emellan, samt bygga upp umgänges- och kontaktnät redan från barndomen, vilka inte är optimala för integration/assimilation. Detta är något staten ej bör medverka till.

Utbredning av alla tendenser till parallellsamhälle och kollektiv maktutövning mot individer måste motarbetas. Äktenskap för minderåriga ska också upplösas vid uppehållstillstånd till asylsökare i Sverige och bigami/polygami ska aldrig godkännas, då svensk lagstiftning uttryckligen förbjuder och inte är anpassad till detta.

Bakgrund

Den hittills förda integrationspolitiken har under de senaste decennierna utgått från att integrationspolitik inte behövs och inte heller har varit önskvärd, då målet har varit ett mångkulturellt samhälle, utan den bärande kärna av västerländska värderingar, som vi vill att samhället ska vila på. Hela mottagningssystemet har genomsyrats av en kravlös attityd med stor respekt för de människor som kommer hit och beviljats asyl, men samtidigt varit väldigt försiktigt i krav och effektiva metoder att anpassa alla invandrare till ett i alla delar väl fungerande liv i vårt land. Överordnat har varit att inte lägga ytterligare börda på potentiellt traumatiserade människor utan hjälpa dem så mycket som möjligt. Man har sett asylsökande som den absolut svagaste gruppen i samhället. Inte som olika individer med egna drivkrafter. Följden har blivit ett fokus på att tillvarata invandrarnas rättigheter, säkerställa att de inte blir diskriminerade och att det inte ska finnas någon risk att en grupp med antaget sämre förutsättningar förfördelas, eftersom den inte har någon som för sin talan. En stor obalans mellan rättigheter och skyldigheter har därmed uppstått.

En skadlig tendens att se människor mer som offer än starka, självständiga resurser har funnits. Man har menat väl, men i iveren att göra rätt har all rimlighetsbedömning av insatsen kontra kostnad viftats bort. Inte heller har det gjorts tillräckliga analyser av hur lyckosamma insatserna faktiskt varit och om de långsiktigt leder till väl integrerade människor i egen försörjning som finner sin plats i det svenska samhället. I stället har varje ifrågasättande av den förda politiken stigmatiserats och utmålats som främlingsfientlighet, något som varit skadligt och kontraproduktivt.

En olycklig formulering, ursprungligen byggd på en felöversättning av FN:s Allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, återfinns i den svenska Regeringsformen 2 § "Den offentliga makten ska utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet." (Ordalydelsen i den engelska versionen av texten från FN är "equal in dignity and rights", dvs "värdighet" och rättigheter.) Denna tankegång och ordalydelse har i Sverige lett till en syn och möjliggjort politisk aktivism inom myndigheter, där alla människor oavsett medborgarskap skulle ha samma "värde" och kunna kräva samma rättigheter inkl. sociala förmåner, utbildning, hälsovård etc, t o m om man vistas här illegalt, utan asyl eller uppehållstillstånd.

Detta för att förtydliga den avgörande skillnaden mellan medborgare och icke-medborgare i en stat, även om alla människor ska behandlas korrekt och respektfullt

inför lagen. De mänskliga rättigheterna ger individer vissa okränkbara och unika rättigheter i det land där man är medborgare, men som icke-medborgare i främmande land har man inte samma legala status (t ex vad gäller sociala och ekonomiska förmåner eller värnplikt). Om alla människor hade haft samma gränslösa rättigheter i alla länder, oavsett var man är medborgare, skulle asylsystem, uppehållstillstånd eller t ex krav på visum överhuvudtaget inte behöva finnas. En territoriellt fastställd statsbildning måste emellertid alltid finnas, för att individen ska kunna tillförsäkras skydd och rätt till uppehåll. Samtidigt är det därför nödvändigt att denna stat också har full och suverän kontroll över vilka människor man har givit dessa rättigheter och på vilka villkor.

Vidare sägs i nämnda paragraf i Regeringsformen även att "etniska, språkliga och religiösa minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv ska främjas." Detta har utgjort ett aktivt hinder för integration och intresse i det svenska samhället och språket för att istället främja band till ursprung och beroende av bl a självutnämnda religiösa företrädare eller klanledares makt och intressen.

Avsikten var möjligen godvillig från början, men det var naivt att inte se att ett stabilt samhälle inte kan byggas på värderingsmässig och identitetsmässig splittring. Fokus måste vara på införing i det svenska om integrering ska bli lyckad. Betonas i stället ursprung och kulturella rötter som något oföränderligt, som ska bevaras och skyddas från svenskt inflytande, så försvåras denna process. Medborgerlig Samling vill därför ändra de aktuella formuleringarna i regeringsformen om de nationella minoriteterna, dvs upphäva Regeringsformen kap 1, 2§ avseende formuleringen: "Samiska folkets och etniska, språkliga och religiösa minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv ska främjas. Lag (2010:1408)" och istället införa formuleringen:

"De nationella minoriteternas möjlighet att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv ska ej motverkas. Religiösa och etniska minoriteter i övrigt ska inte ges någon särskild kulturstatus i grundlagen".

Det beslut som togs av riksdagen 1975 om Riktlinjer för invandrar- och minoritetspolitiken är ett annat fall av problematisk deklARATION, där inbyggda motsättningar mellan olika kulturer, samhällsorganisering och värdesystem inte klargjordes och hanterades på ett tillfredsställande sätt. Överordningen för svensk lag och svenska normer, för att möjliggöra frihet i bl a livsstil, tro och identitet för alla enskilda individer, glömdes bort.

Då religionsfriheten är definierad i grundlagen behöver också sekularism vid offentligt makt- och myndighetsutövande fastställas i svensk grundlag. Regeringsformen ska därför ändras så att den fastställer att offentligt makt ska utövas sekulärt och att myndighetsutövning i Sverige ska ske utan religiösa inslag. Varje individ måste också

genom staten vara tillförsäkrad skydd mot förtryck från religiösa intressen eller grupper.

Integration förutsätter att det finns en struktur att integreras i och tydliga vägar in. Det behövs också motivation för integration, både hos den som ska integrera sig och hos omgivningen. Integrationsprocessen utspelar sig på olika plan - ekonomiskt, kulturellt och socialt. Alla delar är viktiga för ett sammanhållet samhälle och en lyckad integration på sikt, men som ett frihetligt parti ser vi integrationen som en individuell process med ett individuellt ansvar hos den enskilde att göra de ansträngningar till anpassning som krävs för att man ska kunna fungera i det svenska samhället.

Assimilationspolitikens mål

Assimilationspolitikens främsta uppgift är att de som långsiktigt ska leva i landet inte gör det i parallellsamhällen eller miljöer som skapar konflikter med grundläggande svenska normer och värderingar. Den ska garantera tillfredsställande sammanhållning. Förutsättningar och regelverk ska kunna vara stabila och förutsägbara över tid. Individens och hennes möjligheter ska samtidigt stå i fokus och inte tillhörighet till den ena eller andra invandrargruppen. En persons nationella, etniska, religiösa eller kulturella bakgrund ska inte behöva präglade vederbörandes liv i ett nytt land. Den svenska staten saknar intresse av att finansiera invandrares upprätthållande av språk, kultur, religion, levnadssätt, inre maktstrukturer, traditioner och sedvänjor, men ingen ska förhindras att ägna sig åt sådant, så länge verksamheten finansieras med egna medel och inte strider mot våra lagar.

Var och en ska fritt kunna identifiera sig som vad man vill, förutsatt en lojalitet till det samhälle och den stat man faktiskt lever i och valt att komma till. En diskussion om både rättigheter och skyldigheter, samt konsekvenser av individens egna val, har ibland kommit i skymundan i en allmänt humanitär strävan i svensk politik. Människors frihet förutsätter också ansvar och deltagande för gemensamma, demokratiskt satta mål.

Målen för en lyckad integrationspolitik kan sammanfattas enligt följande:

- att fokus i integrationspolitiken vänds från i första hand samhällets ansvar till individens eget
- att det västerländska samhällssystemet inte inskränks eller hotas på lång sikt
- att hänsyn tas till rådande samhälle och medborgare så att säker och stabil utveckling inte hotas
- att det inte uppstår kulturell/etnisk segregation och parallella samhällen
- att invandrade personer finner eller helst redan i förväg har egen försörjning säkrad och bidrar till det allmänna

- att invandrade medborgares utanförskap inte ärvs av kommande generationer
- att invandrade som vill stanna i Sverige inte prioriterar sin etniska/kulturella grupptillhörighet före sin svenska utan aktivt väljer att anpassa sig till sitt nya hemland eller tar sitt ansvar och återvänder till sitt gamla hemland
- En restriktiv syn på dubbla medborgarskap, med undantag av Norden.

Barn och unga

Medborgerlig Samling tror på barns och ungas unika förmåga att anpassa sig till nya levnadsförhållanden och deras inneboende styrka och livslust. Vi vill därför ge de barn och unga som fått uppehållstillstånd i Sverige de bästa förutsättningarna att anpassa sig till det svenska majoritetssamhället och skapa grunden för sitt framtida liv i Sverige. De övergripande långsiktiga målen ur samhällslik synvinkel är samma som för alla, nämligen att ha egen försörjning och kunna bidra till det gemensamma. Goda svensk-kunskaper är A och O för att kunna tillskansa sig en god utbildning och egen försörjning. Genom att lägga stor vikt vid samhällskunskap och svenska med extra stöd i svenskundervisning ges barnen goda möjligheter att bygga sin framtid.

Medborgerlig Samling menar att religiös och kulturell extremism som t ex hederskultur är det största hindret för integration, varför vi ser det som nödvändigt att ge invandrade barn en neutral, sekulär kontext i sin vardag. Invandrade barn eller barn i segregerade områden med dåligt integrerade föräldrar kan därför inte komma ifråga för religiösa friskolor utan ska beredas plats i icke-konfessionella skolor.

Barn till invandrare är inte sämre skickade att tillskansa sig skolundervisningen. Den nedåtgående spiral i skolundervisningen - ofta parad med en ängslig kravlöshet - som kan iakttas inte minst i utanförskapsområden är därför inget annat än ett stort svek mot dessa barn. Medborgerlig Samling vill att det ställs högre krav än idag i skolor i utanförskapsområden på såväl undervisning som elevernas prestationer och uppförande. Samtidigt behöver man komma ifrån allt ursäktande av störande uppförande, ett fenomen som i själva verket är både kontraproduktivt och djupt nedvärderande för de elever och föräldrar som berörs. Som exempel kan nämnas svårigheten att hålla tyst när man besöker ett bibliotek - detta är inget som ska relativiseras utifrån socioekonomiska, kulturella eller andra perspektiv. Tilltro till invandrade barns förmåga att anpassa sig till sitt nya hemland underlättar dessa barns integration och därmed möjligheter i livet. Slentrianmässigt låga förväntningar är däremot kontraproduktivt och dessutom samhällsekonomiskt förkastligt.

Det tidigare stora mottagandet av påstått minderåriga personer, kategoriserade som "ensamkommande" (flyktingbarn), men ofta utan såväl ID som annan dokumentation om nationalitet, bakgrund, ålder eller asylskäl har varit ett humanitärt haveri.

Kostnader på hundratals miljarder har helt i onödan lagts på en relativt liten grupp, som i regel inte har uppfyllt krav för flyktingstatus, medan bl a krigsflyktingar i läger i närområden endast fått del av en tusendel av dessa resurser.

Prioriteringarna har varit etiskt helt oreflekterade och insatserna missriktade. I de fall det verkligen är barn som anländer bör alla ansträngningar inriktas på att återföra dessa till sina familjer, där dessa befinner sig, i samklang med FN:s principer. Cirkusen kring åldersbestämningar, gymnasieamnesti med mera får aldrig mer upprepas. Barn ska även skyddas från att exploateras som så kallade ankarbarn, som medel för att äkta eller påstådda anhöriga ska kunna anlända efteråt, så fort barnet fått uppehållstillstånd.

För att stärka integrationen hos barn och unga föreslår MED därför följande:

- För att skapa sammanhållning samt fokus på kunskap och i majoritetssamhället gångbara värden, ska i för-, grund- och gymnasieskolors undervisning värdet av förnuft, bildning, kunskap och vetenskap vara centralt och överordnat kulturella särarter, religiösa aspekter och liknande. Västerländskt baserad etik ska utgöra ledstjärna och inga speciella hänsyn ska tas till kulturella eller religiösa önskemål och seder i undervisningen, utan en strikt sekulär hållning ska intas. Detta ska gälla för undervisningen i alla utbildningsformer, även konfessionella sådana. Undervisning ska ske om olika religioner och livsåskådningar, på ett faktabaserat sätt, men inte i någon specifik lära.
- Ur integrationsperspektiv kan konfessionella skolor vara ett hinder för barns och ungas integration i det svenska majoritetssamhället. Då det emellertid finns flera idag välfungerande konfessionella friskolor vill MED inte utan vidare förbjuda dessa, men däremot förbjuda nyetablering av konfessionella friskolor, samt införa en begränsning för alla existerande skolor. Begränsningen består i att själva skoldagen i sin helhet ska vara fri från religiösa inslag. Dessa får däremot förekomma före och efter skoldagens slut, på s.k. "fritidstid". Syftet är att det ska finnas en tydlig gräns mellan vetenskapligt förankrad skolutbildning och privat livsåskådning.
- Barn som invandrar till Sverige ska under sina första år i svensk skola, eller om de inte presterat, ges särskild och utökad undervisning i s.k. språkintruktionsklass med syftet att så snabbt som möjligt ges reell förmåga att delta i den reguljära undervisningen. Undervisningen ska även innehålla element för stärkande av anpassningen till det svenska samhället, såsom undervisning rörande västerländska kärnvärden, svensk lagstiftning och svensk samhällsstruktur.
- Ett utbrett fenomen inte minst i utanförskapsområden är att barn, även inrikes födda, bristfälligt behärskar svenska och talar svenska med stark brytning. Detta ska inte lösas genom att relativisera betydelsen av svenska språket. Istället ska den enastående förmåga som barn och unga har, att ta till

sig ett nytt språk utnyttjas genom ökat fokus på goda svenskkunskaper. Extraundervisning (utökad timplan) ska kunna sättas in under skolplikt. Samtidigt ska modersmålsundervisning slopas.

- Högre krav än idag på svenskkunskaper hos undervisande lärare.
- För att främja jämställdhet, demokrati och andra principer som byggt Sverige starkt, ska elevers kunskaper och förståelse kring dessa ämnen stärkas. Detta ska gälla alla barn, inte bara de med utländsk bakgrund.
- Alla invandrade barn ska ges information om barns rättigheter i Sverige och flickors och pojkars lika möjligheter och rättigheter. Detta ska göras för olika åldersgrupper, på barnens språk, gärna digitalt eller via tecknad film, mellan 6-15 år, tillsammans med föräldrarna. Ungdomar över 15 år ska ta del av motsvarande information för vuxna.
- Stöd till aktiviteter som särskilt främjar flickor och unga kvinnor att ta del av samhällslivet på ett fritt och självständigt sätt, t ex genom idrottsrörelsen och folkhögskolor, där man även kan få värdefulla chanser att släppa banden till hemmet för en friare och mer oberoende tillvaro.
- Ordningsnivån i svensk skola behöver höjas. Detta ska uppnås genom ökade krav på elever och genom att personal speciellt avsedd att hantera ordning vid behov kan ingå i verksamheten. Lärare ska ges utökade befogenheter men ska också i större utsträckning avkrävas att använda de befogenheter som finns, t ex att ge kvarsittning. Detta är särskilt viktigt i stökiga områden.
- Förmågan att inom skolväsendet och sociala myndigheter hantera barn med antisocialt eller våldsamt beteende ska höjas. Speciell skolning, avskild från den reguljära, ska i högre grad ges till barn med dessa problem. Skolor och sociala myndigheter ska ha nolltolerans för uppsåtligt störande uppförande och ges möjlighet att utdöma utgångsförbud redan i tidigt skede som ett led i att bryta en ond cirkel. Barnens föräldrar ska i större utsträckning involveras och hållas medansvariga för sina barns handlingar t ex under hot om vite.
- Bostadsbrist i storstadsregionerna samt lagen om Eget Boende (EBO) har i många fall lett till ytterligare segregering i områden som redan är invandrartäta. Familjer med utlandsbakgrund känner sig mer eller mindre pressade att upplåta en del av sin bostad för uthyrning till nyanlända landsmän vilket i sin tur ökar trångboddheten. Detta påverkar nyanländas möjligheter till integration inte minst för barn och unga. Av detta skäl vill vi dels avskaffa lagen om EBO dels införa lagstiftning som begränsar andrahandsuthyrning då minderåriga påverkas.
- Barnäktenskap är inte lagligt i Sverige och ska inte relativiseras som ett kulturellt fenomen, ännu mindre accepteras. För s.k. barnäktenskap ska därför följande gälla: Om någon av parterna är under 18 år anses äktenskapet ogiltigt och erkänns inte i Sverige. Parterna hanteras då som skilda individer i asylprocessen.

Medborgarskap

Sveriges krav på dem som vill kunna erhålla medborgarskap är i ett internationellt och även i ett nordiskt perspektiv mycket låga. Dessa låga krav rimmar illa med vår syn på medborgarskapets betydelse. Medborgarskapet är i princip ett kontrakt mellan medborgare och stat, med tydliga rättigheter och skyldigheter, och ska inte bara lättvindigt ges bort. Det ska ingås av de presumtiva medborgarna med full förståelse för vad som förväntas av dem som svenska medborgare.

Kraven för svenskt medborgarskap behöver stärkas och ska därför endast kunna ges till den som uppfyller samtliga följande villkor:

- Kunna styrka sin identitet från ursprungslandet på ett tillförlitligt sätt.
- Goda dokumenterade skriftliga och muntliga kunskaper i det svenska språket.
- Godkänt resultat i ett medborgarskapstest.
- Boende i landet i minst tio år med permanent uppehållstillstånd.
- Vara i egen försörjning sedan minst fem år tillbaka.
- Straffri sedan 10 år för brott där fängelse finns i straffskalan
- Aldrig ha begått grova brott som krigsförbrytelser, deltagit i folkmord och liknande.
- Medborgarskap ska aldrig beviljas för utlänningar som aktivt stödjer extrema, anti-demokratiska och våldbejakande politiska eller religiösa ideologier. Som särskilt aktuellt exempel bör radikal islamism nämnas.
- Utfärdandet av nya medborgarskap ska frysas i väntan på att nya riktlinjer för medborgarskapet har fastslagits.

Till detta ska lagändring genomföras så att medborgarskap kan återkallas om falska uppgifter, hot eller muta legat till grund för medborgarskapet. En person ska vid återkallat medborgarskap utvisas på livstid. En inventering av samtliga medborgarskap som beviljats utländska medborgare där det finns anledning att misstänka att de givits på felaktiga grunder avseende dessa punkter bör genomföras.

Brottslighet

En grundläggande del av samhällskontraktet är att staten skyddar sina medborgare från brottsliga handlingar. Att detta skydd fungerar på ett erforderligt sätt är en förutsättning för statens stabilitet och möjlighet att vara en plats för tillväxt och gott leverne.

Med anledning av att personer med ursprung i några av de vanligaste länderna för asylinvandring till Sverige, är överrepresenterade när det gäller den typen av brottslighet som särskilt påverkar tryggheten i det offentliga rummet, så menar vi att statens nuvarande migrationslinje har haft en menlig inverkan på åtagandet att skapa trygghet i enligt med samhällskontraktet. Det är nu hög tid att staten återupprättar förtroendet för att den klarar av att leva upp till ansvaret för att lösa denna grundläggande uppgift.

Vid sidan av en stark begränsning av asylinvandringens numerär, vill vi adressera denna situation genom att uppvisa nolltolerans för invandrare som begår brott i Sverige. Då en överväldigande majoritet av dessa har tagit sig till vårt land av egen och fri vilja så är det rimligt att se brottslighet begångna av dessa personer som en kränkning av ett förtroendekontrakt mellan personerna i fråga och Sverige. MED föreslår utifrån detta resonemang att personer med fler än ett medborgarskap ska kunna bli av med det svenska medborgarskapet vid grov brottslighet och utvisas på livstid. Har en person enbart uppehållstillstånd ska lindrigare brottslighet vara nog för att dra in uppehållstillståndet och utvisa vederbörande på livstid.

Enligt samma resonemang om förtroendekontrakt, vill vi se ett avskaffande av möjligheten till verkställighetshinder vid utvisning av grova brottslingar. Detta ska gälla oavsett gärningsmannens ålder, anknytning till Sverige eller andra ömmande skäl.

För att komma till rätta med den brottsproblematik som existerar i Sveriges så kallade utanförskapsområden, förordar MED att rättsväsendet ges större förmåga och ökade befogenheter. Detta innefattar ökad förmåga till infiltration, avlyssning och spaning.

Våld mot offentliga tjänstemän samt småkriminalitet ska i ökad grad bekämpas och straffas hårdare.

Integration för hållbar gemensam framtid

I detta avsnitt behandlas integration för vuxna invandrare som inte är EU-medborgare.

Misslyckad integrationspolitik är kostsam. För Sveriges del syns det bland annat i de många utanförskapsområden som tillåtits etableras och på att Sverige de senaste åren blivit en magnet för långväga migranter. Allt sammantaget visar på vikten av att våga göra analysen och tala klarspråk om integrationspolitik; Flyktingar - män som kvinnor - kan söka sig till Sverige om man omfamnar våra västerländska värderingar och tror sig ha en rimlig chans att anpassa sig till vår arbetsmarknad. Utan dessa båda nyckelförutsättningar blir integration mycket svårt och vistelsen i Sverige i bästa fall en stunds skydd men i värsta fall - som det ser ut nu - en nedbrytande och för samhället kostsam bidragstillvaro.

Integrationen hos vuxna invandrare är helt avhängig den enskildes motivation och drivkrafter. Beroende på bakgrund och personliga egenskaper ser man olika på fördelarna med integration, både kulturell och politisk sådan. Politiken måste utgå från pragmatism och realism kring vad som motiverar människors beteende, inte bara från ideologiska ställningstaganden eller teoretiska önskemål, som de senaste 40 årens misslyckade migrations- och integrationspolitik i Sverige. Med ett mottagande som inte skapar incitament till integration är det lätt att inse att strävan att lära om, lära nytt och förändra tankesätt riskerar att hamna långt ner på individens prioriteringslista. Medborgerlig Samling vill därför se en integrationspolitik som bidrar till att skapa nödvändiga incitament för den enskildes anpassning till det svenska samhället, för att i förlängningen trygga ett sammanhållet samhälle.

Medan invandrande barn ges ett omhändertagande just för att de är barn, så vill vi möta invandrande vuxna med en tydlig koppling mellan å ena sidan individens rättigheter och skyldigheter och å andra sidan samhällets förväntningar. Att på ett konkret sätt visa vilka förutsättningar som krävs för att långsiktigt skapa sig en framtid i Sverige är ärligt och ansvarsfullt både ur den enskildes synvinkel som för dem som redan bor i Sverige och öppnar sitt samhälle som fristad och bidrar med skattepengar.

Att mötas av krav och förväntningar inger hos den enskilde också hopp. Det blir tydliga mål att arbeta mot, vilket i sin tur ger mening till den nya tillvaron som kan upplevas främmande och svår att förhålla sig till. Kraven och arbetet för att uppnå dessa tydliga mål ger mening och människovärde.

Att stå upp för vårt västerländska sätt att leva i Sverige är inte att diskriminera invandrande gruppers annorlunda sätt att leva. Det är snarare naturligt - och t o m av vikt - i samhällen som det svenska, som har en stor, gemensamt finansierad offentlig sektor med ett generöst välfärdssystem. En förutsättning för att en sådan välfärdsmodell är långsiktigt hållbar är att den har acceptans hos befolkningen i stort, att den anses rättfärdig, transparent och gynnsam för samhället som helhet. Här kommer även värderingsdiskrepanserna hos invånarna i samhället in i bilden. Stora skillnader i värderingar hos ett samhälles invånare minskar acceptansen för andra gruppers annorlunda livsstil och i förlängningen viljan att bidra med resurser till det allmänna.

Med krav på kunskaper i svenska och samhällsorientering samt krav på acceptans av det svenska, jämställda och sekulära rättssamhället samt motivation av välfärdssamhällets förmåner, ges den enskilde en tydlig riktning i sin strävan. En strävan som för samhällets del syftar till att individen har egen försörjning och bidrar till det allmänna.

Aspekter som hör till den privata sfären, som kulturella och religiösa preferenser, är andra viktiga komponenter som kan påverka integrationen. Dessa ska ses som rent privata angelägenheter som - så länge de är just privata - inte är intressanta för

integrationspolitikens mål. Det ska dock påpekas att de som privata angelägenheter inte heller kan utgöra grund för åberopande av diskriminering av den enskilde. Man har en absolut rätt till sin privata livsstil, men kan inte förvänta sig generell acceptans eller hänsynstagande av samhället i icke-privata sammanhang som på arbetsplatsen eller i offentliga rum.

Integrationens huvudkomponenter

För den vuxne invandraren består integrationsprocessen av några huvudkomponenter:

- Svenskkunskaper
- Samhällsorientering
- Förebyggande vård och sjukvård
- Egen försörjning
- Boende
- Utbildning

Dessa ska tydligt vara kopplade till den uppehållsrättsliga status som individen innehar

– asylsökande, TUT (tidsbegränsat uppehållstillstånd) respektive PUT (permanent uppehållstillstånd), så att den som gör goda integrationsframsteg kan tillskansa sig förbättrade levnadsvillkor.

Ett sådant differentierat välfärdserbjudande krockar med Sveriges lagstiftning som för närvarande föreskriver generösare förmåner till flyktingar än många egna medborgare och anser sig finna stöd för detta i olika internationella konventioner. Detta är en ohållbar grundinställning, då dagens nivå på välfärdsrättigheter för svenska medborgare redan är hög i internationell jämförelse. På detta sätt läggs ribban på en onödigt hög nivå, vilket inte var den primära avsikten vid tiden då dessa konventioner formulerades. MED anser att det fortsatt är viktigt att behandla alla människor värdigt och ge rimliga förutsättningar till integration för dem som får stanna i Sverige. Världen idag ser dock helt annorlunda ut och det är därför dags att våga ifrågasätta slentrianmässiga hänvisningar till olika internationella konventioner i tron att efterlevnad av dessa garanterar en human och långsiktigt fungerande migrations- och integrationspolitik.

Steg 1 - Asylsökande utan uppehållstillstånd

Svenskkunskaper: Ingen svenskundervisning understödd av det offentliga.

Tolkassistans - främst på distans, baserad på tekniska hjälpmedel - ges vid obligatoriska kontakter med myndigheter.

Samhällsorientering: Tydlig samhällsinformation ska ges så snart som möjligt efter ankomst, för att öka förståelsen för västerländska kärnvärden, svensk lagstiftning och den svenska sekulära samhällsstrukturen. Detta ska ske på olika språk främst i digital form. Efter genomgången information får den enskilde visa sin acceptans av några grundläggande aspekter av det svenska samhället genom att underteckna en Acceptansförklaring. Utan denna kan asyl inte beviljas.

Brottslighet: Begås allvarliga brott under denna period blir man avvisad omedelbart efter avtjänat fängelsestraff, oavsett skäl för asyl eller situation i hemlandet. Man beläggs också med inreseförbud. Sverige ska verka för att straffet verkställs i det land dit personen ska utvisas.

Om det under utredningen av asylansökan framkommer att den sökande har begått krigsbrott, brott mot mänskligheten eller annat grovt brott, eller om personen utgör ett hot mot rikets säkerhet, beviljas inte asyl i Sverige. I dessa fall vill vi se en skärpning på så sätt att man inte heller får tidsbegränsat uppehållstillstånd oavsett hur situationen i hemlandet ser ut.

Förebyggande vård och sjukvård: Medicinsk screening för smittsamma sjukdomar genomförs omedelbart efter ankomst, samt vid behov obligatorisk vaccinering. I övrigt tillhandahålls endast akut sjukvård samt förebyggande mödravård och förlossningsvård. Ej icke akut tandvård.

Egen försörjning: Ej arbetstillstånd, men förväntas bidra till skötsel och drift av det egna boendet.

Boende: Boende anvisas och tillhandahålls av staten. För att förhindra ytterligare segregation och trångboddhet ska den så kallade lagen om eget boende (EBO) för asylsökande avskaffas.

Försörjningsstöd: Upphålle ska fortsatt vara statligt finansierat. Av kostnadsskäl ska dock understödet ges i form av konkreta förnödenheter, som matkuponger, kläder, osv och inte enbart som kontanter.

Utbildning: Utbildning utöver samhällsorientering är inte aktuellt under asylsökningensperioden.

Steg 2 - Tidsbegränsat UT

Tidsbegränsat uppehållstillstånd, s.k. TUT, ges till dem som befins ha asylskäl och inte begått allvarliga brott samt kan styrka sin identitet (se mer om detta i vårt migrationspolitiska program).

Tanken är att individen ska skapa sig en meningsfull tillvaro i Sverige till dess att denne antingen flyttar hem igen eller uppfyller kraven för permanent uppehållstillstånd i Sverige.

TUT ska omprövas en gång var tolfte månad. Då ska följande verifieras:

- Asylskäl – TUT förnyas inte om asylskäl inte längre föreligger.
- att individen gjort framsteg avseende svenskkunskaper samt deltagit i anvisade arbetsmarknadsåtgärder. Uppfylls inte dessa krav sker inskränkningar i försörjningsstödet.

Resor till det land man flytt ifrån innebär indraget UT och utvisning. Resor till andra länder är tillåtet men endast på det gamla hemlandspasset. Främlingspass medges inte.

Man mister sitt UT med omedelbar verkan om man bosätter sig eller folkbokför sig i annat land. Så även om man fått UT av skäl på något sätt kopplade till asyl och under en tolv månadersperiod vistas sammanlagt mer än 2 månader utomlands.

Svenskkunskaper: Goda svenskkunskaper ska införskaffas om man som asylinvandrad avser att stanna varaktigt i Sverige. Ansvaret ligger på den enskilde som därmed också får välja undervisningsform. Kraven på prestation ska höjas samt kontrolleras i offentlig regi.

Offentligfinansierad tolkassistans vid obligatoriska myndighetskontakter ska erbjudas i maximalt två år från ankomst till Sverige.

Brottslighet: Begås allvarliga brott under denna period blir man avvisad omedelbart efter avtjänat fängelsestraff, oavsett kvarvarande skäl för asyl eller situation i hemlandet. Man beläggs också med inreseförbud. Sverige ska verka för att straffet verkställs i det land dit personen ska utvisas.

Förebyggande vård och sjukvård: Endast akut sjuk- och tandvård erbjuds. Såväl förebyggande mödravård som förlossningsvård erbjuds.

Egen försörjning: Med TUT får man arbetstillstånd. För att underlätta i ett inledande skede föreslår MED följande:

- underlätta för företag eller privatpersoner att utan stor administrativ börda prova anlita nyanlända till en rimlig kostnad, och samtidigt ge dem en inblick i svenskt yrkesliv. Detta skulle kunna möjliggöras genom att anställa nyanlända i ett statligt uthyrningsbolag, liknande Samhall. Arbetsuppgifterna kan variera mellan kvalificerade uppgifter baserat på individens kompetens och okvalificerat arbete, exempelvis ett slags samhällstjänst. Lönen motsvarar försörjningsstödet. Efter hand som den enskilde får mer arbetslivserfarenhet kan denne söka sig till den reguljära arbetsmarknaden på samma villkor som alla andra. Verksamheten får inte konkurrera med reguljära företag på orimliga villkor.

- Företag ska kunna ta emot (ett begränsat antal) personer med TUT i oavlönad lärlingsroll under begränsad tid – något som är tänkt att ge värde för båda parter.

Boende: Boende anvisas av det offentliga. Den enskilde kan dock välja att söka egen bostad på marknaden. Boendet bekostas av den enskilde.

Försörjningsstöd: För att få försörjningsstöd ställs krav på att stå till arbetsmarknadens förfogande samt förkovran i svenska. Försörjningsstödet utbetalas till den enskilde att hanteras av denne.

Utbildning: En kommun kan välja att erbjuda kommunal vuxenutbildning om samtidigt kraven på att stå till arbetsmarknadens förfogande uppfylls av den enskilde. Högre utbildning är dock inte tillgänglig för personer med TUT. Studiebidrag eller studielån ges inte.

Steg 3 - Permanent UT

För att människor som har beviljats asyl i Sverige ska få permanent uppehållstillstånd, PUT, måste man ansöka.

Följande kriterier ska vara uppfyllda:

- Goda dokumenterade svenskkunskaper, tillräckligt för att kunna fullfölja en utbildning på svenska samt klara all kontakt med myndigheter utan tolkassistans.
- Dokumenterat goda kunskaper om det svenska samhället.
- Påskrivet kontrakt, Acceptansförklaring, där man bl a förklarar att man förstår och accepterar att man blir utvisad om det visar sig att man farit med osanning i sin ansökan eller begår allvarligt brott, att man förbinder sig att uppfostra sina barn i enlighet med svensk lagstiftning, att man respekterar den sekulära ordningen i samhället, samt att man avsvär sig hederskultur och klanlojalitet till förmån för svensk rättsordning.
- Egen försörjning sedan minst 4 år.
- För rena dissidenter och äkta konventionsflyktingar kan i undantagsfall PUT beviljas, om skyddsbehovet bedöms bli varaktigt över lång tid.

Med PUT får man söka till högre utbildning i Sverige. Studiebidrag samt studielån kan beviljas. Dock ej för studier utomlands.

Full tillgång till socialförsäkringssystem samt sjukvård/tandvård erbjuds förutsatt att man är varaktigt bosatt i Sverige och folkbokförd här.

Begås allvarliga brott under denna period blir man avvisad omedelbart efter avtjänat fängelsestraff, oavsett kvarvarande skäl för asyl. Sverige ska verka för att straffet verkställs i det land dit personen ska utvisas. Minderåriga barn till gärningspersonen samt den eventuella andra föräldern kan få stanna, om man har fortsatt asylskäl och i övrigt bedöms vara väl integrerade enligt ovanstående kriterier.

Man mister sitt PUT med omedelbar verkan om man bosätter sig eller folkbokför sig i annat land. Så även om man fått PUT av skäl på något sätt kopplade till asyl och under en tolv månadersperiod vistas sammanlagt mer än 2 månader utomlands. Den som, medan skyddsbehov ännu föreligger, reser tillbaka till hemlandet efter att ha beviljats asyl i Sverige, ska få uppehållstillståndet indraget.

Medborgerlig Samling vill kortsiktigt införa ett temporärt PUT-stopp. Inga PUT ska för närvarande beviljas till dess att man sett över kriterierna för beviljande av PUT.

Retroaktiv integration

Idag lever i Sverige många med PUT eller svenskt medborgarskap men med otillräckliga svenskkunskaper och med svag koppling till det svenska majoritetssamhället. För att råda bot på denna segregation föreslår MED följande:

- För dem som idag har PUT med asylkoppling men inte uppfyller kraven avseende egen försörjning för PUT enligt ovan, ska ny prövning av asylskäl göras. Saknas asylskäl mister man PUT och utvisas. Anledningen är det stora antal som getts asyl de senaste åren. När så många söker sig hit är det viktigt att premiera dem med verkliga asylskäl framför dem som inte längre har asylskäl och dessutom har svårt att integrera sig.
- Alla som idag har PUT med intakta asylskäl och uppbär försörjningsstöd, ska underteckna en acceptansförklaring med avseende på västerländska kärnvärden, svensk lagstiftning och svensk sekulär samhällsstruktur för att eventuellt vidare försörjningsstöd från samhället ska kunna erhållas.
- Religion/trosuppfattning är en privat angelägenhet och ska tas bort från diskrimineringslagen.
- För dem som idag har svenskt medborgarskap och INTE uppfyller ovanstående kriterier avseende sina svenskkunskaper, ska genast obligatorisk utbildningsinsats sättas in, så att kraven kan verifieras. Möjligheten, som finns idag, att - med hänvisning till dåliga svenskkunskaper - leva hela sitt liv i Sverige utan att integreras i det svenska samhället ska inte vara möjligt framöver utan sanktioner i försörjningsstöd.

Medborgerlig Samling föreslår även:

- att flerbarnstillägget avskaffas.

- att det införs ett tak på hur stort belopp en individ respektive familj sammanlagt kan erhålla i stöd från det offentliga. Avsikten är att det alltid tydligt ska löna sig att försörja sig på egen hand.
- att lagen om eget boende (EBO) avskaffas, då trångboddhet ofta blir effekten till nackdel bl a för skolbarns möjlighet till studiero och koncentration i hemmet, samt starkare könsuppdelning med hemmavarande döttrar, vilka inte tillåts att gå ut och söner som utan vidare uppsikt rör sig sent om kvällarna i miljöer som inte alltid är lämpliga för barn.
- att religiösa eller kulturella orsaker inte ska kunna anföras som skäl till att neka arbetsplatserbudanden samtidigt som man uppbär ekonomiskt understöd från det offentliga.
- att öka möjligheterna till okvalificerat yrkesarbete genom att reducera beskattning av låga inkomster. Vi vill införa höjt grundavdrag till 100 000 kr.

En liberal demokrati och sekulär rättsstat

Sverige har under de senaste decennierna i ökande grad utmanats av krafter och aktörer som underminerat landets institutioner och strukturer eller strävat efter att avveckla eller menligt påverka det rådande svenska samhällssystemet vad gäller bl.a. rättigheter, friheter och demokrati. Dessa aktiviteter har nu nått sådana nivåer att det är rimligt att tala om signifikant skadlig påverkan på samhället i stort.

Multikulturalism och religiös påverkan på samhället

Det finns i vårt samhälle idag religiösa grupperingar som strävar efter att avveckla det rådande sekulära samhällssystemet och underordna detta religiösa lagar. Inte minst i Sveriges utanförskapsområden är dessa krafter synliga och inflytelserika. Den normativa mångkulturella idén, föreställningen om att ett värderingsmässigt splittrat samhälle är eftersträvansvärt, möjliggör för dessa grupper att få ett fotfäste i

samhället. Vi vill göra upp med denna så skadliga och underminerande samhällsmodell. Därför vill vi beskära finansieringen av de samfund och föreningar som verkar för särlagstiftning och splittring.

Mer konkret föreslår MED följande:

- Slopa alla offentliga bidrag till religiösa samfund och etnokulturella föreningar.
- Utländsk finansiering av religiösa samfund och etnokulturella föreningar ska endast tillåtas, om det inte bedöms menligt påverka det fria, jämställda och

demokratiska samhället. Prövning ska ske på nationell nivå av oberoende tjänstemän med stöd av MSB och SÄPO.

- Religiösa samfund samt övriga föreningar och sammanslutningar som verkar till stöd för terrorism och andra våldshandlingar mot Sverige, svenska medborgare eller andra fria samhällen, ska förbjudas att ha verksamhet i Sverige och anslutning till dessa ska kunna kriminaliseras.
- Nationellt förbud mot böneotrop, då detta på ett påträngande sätt kallar och involverar andra direkt i trosutövning.

Parallella rättssystem

Ett allvarligt och av allt att döma omfattande rättsligt problem är förekomsten av parallella rättssystem. MED vill med anledning av detta att svensk lagstiftning och rättsutövning ska moderniseras så att förekomsten av parallella rättssystem tydligt kriminaliseras och stävjas. Detta innefattar sammanhang där individen inte kan undkomma kollektiva regler och straff beslutade utom den demokratiska sekulära rättsstaten, såsom etnisk-religiösa traditioner, klanvälde, hedersförtryck eller organiserad brottslighet.

Områden på vilka detta bl a kan förekomma och inskränka rättsstatens egentliga jurisdiktion är familjerätt med inblandning av släktråd med religiösa ledare m fl, för att lösa tvister eller bestämma över skilsmässor, hedersrelaterade frågor m.m. Det kan även finnas tendenser att politiskt medvetet vilja tillmötesgå krav från samfund, klaner och andra enheter, så att samhället anpassas för vissa kategorier av medborgare till en alternativ rättsordning t ex vad gäller arvsrätt från andra länder och kulturer. Detta urholkar på ett allvarligt sätt rättssamhället, med skydd för den enskildes intressen.

Ett annat allvarligt och av allt att döma omfattande problem är korruption och otillbörlig påverkan på offentlig verksamhet utifrån lojalitet och maktstruktur baserad på klan-/släkt-/kulturell/etnisk eller religiös tillhörighet. För att stävja detta vill MED att svensk lagstiftning och rättsutövning uppdateras samt att offentlig verksamhet utvecklar god förmåga att identifiera och bekämpa dess förekomst.

Den sekulära offentliga sektorn

Sverige utvecklades under förra seklet till ett demokratiskt, jämlikt och jämställt samhälle där religionsutövning av de flesta kom att ses som en privatsak. Mycket till följd av de senaste decenniernas asylinvandring till Sverige har dock religionsfrågor åter tagit en allt större plats i samhället, med följderna att det nu ställs ökade krav på religiöst motiverad särbehandling. MED anser att denna utveckling är negativ och att den främjar segregation. Den påverkar också normbildningen i samhället negativt, så att landvinningar inom inte minst jämställdhet och individens frihet alltmer

utmanas och beskårs. Eftersom vi anser att friheten från religiöst förtryck väger tyngre än föräldrarnas rätt att styra barnen religiöst, så vill vi ta steg för att se till att åtminstone skolan blir en frizon för barn som lider av religiöst tvång i hemmet.

I tider av ökad samhällelig differentiering och segregation är det väsentligt att det gemensamma hålls opartiskt. MED vill därför stärka den sekulära staten och ett samhälle där myndighetsutövning och annan offentligfinansierad verksamhet är sekulär. Således vill vi inte se demonstrativa religiösa symboler i dessa verksamheter. Detta värnar också indirekt religionsfrihet och motverkar religiös polarisering understödd av det offentliga.

En annan viktig faktor för att motverka segregation är att alla invånare behärskar samma språk, och att de därmed har ett gemensamt verktyg för att kommunicera. Det offentliga ska därför främja bruket av svenska.

Den inkluderande, sekulära nationen är en viktig bas för samhället. Offentlig verksamhet bekostas av det allmänna och ska inte anpassas efter specifika religiösa vanor. Sålunda ska specialkost endast erbjudas på grundval av medicinska skäl och inte religiösa önskemål. Rituellt framställd kost får den enskilde ombesörja och bekosta själv.

MED föreslår med anledning av detta följande:

- Inga slöjor av något slag ska tillåtas på skolelever upp till och med högstadiet. Detta gäller för skolor i såväl offentlig som privat regi.
- Inga personliga ändringar ska göras på uniformer som offentliganställda bär, såsom militärer, poliser och brandmän. Hänsyn till religion ska ej tas i detta sammanhang. Uniformen ska vara neutral till sin utformning och tydligt representera den sekulära och demokratiska staten.
- Inga undantag ska medges från reglementsenslig klädsel inom sjuk- och äldreomsorg.
- På sikt vill vi se att all religiöst förknippad klädsel hos anställda i offentlig sektor och skolväsendet upphör, då vi menar att detta på ett onödigt sätt polariserar samhället i religiösa undergrupper.
- Religiöst förknippad klädsel, såsom burka, niqab och chador, ska förbjudas på anställda inom offentlig sektor och skolväsendet.
- Heltäckande klädsel, så som burka och niqab, ska inte tillåtas i offentliga miljöer eller på allmän plats. I ett öppet samhälle döljer vi inte vår identitet.
- Svenska, eller i särskilda fall ett etablerat verksamhetsspråk, ska användas i arbetet av alla anställda vid samtliga offentligfinansierade verksamheter.
- Offentlig verksamhet ska inte erbjuda religiös specialkost.

Hederskultur

En hörnsten i ett samhälle som försvarar mänskliga rättigheter är bekämpandet av förtryck, som drabbar enskilda individer. Det är därför bekymmersamt att förtryck av både barn och vuxna idag är mycket omfattande i Sverige inom vissa grupper, som upprätthåller hederskulturella normer.

Förtryck av vuxna

Detta förtryck kan anta många former, men handlar principiellt om tvång och/eller begränsning av vuxens fri- och rättigheter. Denna problematik hanteras idag valhant och impotent av Sverige. För att råda bot på det föreslår Medborgerlig Samling följande:

- Starta omfattande avhopparkerksamheter, så att personer som utsatts för förtryck kan få skydd och starta ett nytt liv, avskilt från den förtryckande miljön.

Förtryck av barn

Detta förtryck är särskilt allvarligt, då det rör sig om mycket sårbara och i stor utsträckning värnlösa offer. Att fastslå vad som utgör förtryck av barn innefattar svåra avvägningar, då barn är omyndiga och under föräldrarnas vårdnad. En bärande princip är dock att barn inte ska utsättas för enligt västerländsk och svensk etik oskäligt tvång eller få sina friheter beskurna. En grundlig utredning om vad som ska anses vara förtryck av barn ska skyndsamt göras.

Medborgerlig Samling föreslår utöver det följande:

- Socialtjänstlag samt LVU ska utökas för att samhället kraftfullt ska kunna agera mot förtryck av barn.
- Skolor, fritidsgårdar, stödverksamheter, sjukvård och socialtjänst ska ges utökad faktisk kapacitet att identifiera och agera mot förtryck och speciellt hedersförtryck.
- Kapaciteten hos stödboenden, adoptivhem och dylikt ska utökas för att bättre kunna hantera barn utsatta för förtryck.
- Vårdnadshavare ska ges bättre möjligheter till information och stöd vad gäller att motarbeta förtryck, genom bl a barnavårdscentral, förskola och skola.

För- och grundskola

Dessa miljöer ska för barn utgöra kontaktpunkter med det omgivande samhället och ge möjlighet till neutral interaktion utan inslag av element som kan uppfattas som begränsande eller till och med förtryckande. Medborgerlig Samling föreslår därför:

- För- och grundskola (oavsett vem som driver dem) ska vara fri från religiöst förknippad täckande klädsel som hämmar eleven fysiskt, mentalt och socialt. Exempel på sådan klädsel är olika typer av slöjor.

Förtryck generellt

För att samhället kraftfullt ska kunna agera mot förtryck av både barn och vuxna föreslås följande:

- Maskeringsförbudet på offentlig plats i lagen ska även omfatta niqab och burka.
- Det ska vara en brottslig handling, med kännbar påföljd, att verka för eller systematiskt utöva förtryck baserat på klan- eller hederskultur.
- Stärka kvinnors medvetenhet om sina rättigheter bl a via BVC.
- Obligatorisk information om jämställdhet, kvinnor och barns rättigheter, samt svenska regler och lagar kring detta till alla nyanlända från dag 1. Förnyad information i segregerade områden.
- Enskild som aktivt och systematiskt utövar tvång och/eller förtryck gör sig skyldig till brottslig handling. Utvisning ska vara obligatorisk påföljd vid Hedersbrott.

Bemötandet av uttryck för förtryck i kulturens eller religionens namn

Vi ser huvudsakligen både hedersproblematiken och slöjtvång som uttryck för ett patriarkalt förtryck av kvinnan, även om det också i viss mån drabbar män. Med det sagt så inser vi att bruket av slöjan huvudsakligen måste bekämpas genom att vi vinner värderingskampen, genom att upplysning och uppluckring av denna patriarkala kontroll inom vissa religiöst-etniska grupper.

En del åtgärder bör ändå införas som ett led i försvarandet av samhällets grundläggande värderingar. Det primära värdet här är skyddet av barnens rätt till ett liv utan religiöst betingat förtryck. Skolan har en central roll i det sekulära och upplysta samhället. Detta leder till att vi vill se att grundskolorna blir en miljö som är fri från bärande av slöjan.

Vidare vill vi se ett absolut förbud för maskering på offentliga platser. Detta ska gälla på alla myndighetsverksamheter, men även på platser för kommunikationer såsom flygplatser, järnvägsstationer mm. Detta ökar tilliten till varandra och tryggheten i samhället, när alla kan bli identifierade på platser som vi alla delar. Det innebär till

exempel att lärare, poliser, läkare och tjänstemän inte ska kunna utöva sitt arbete med ansiktstäckande klädsel.

Hederskultur begränsar människors liv på ett sätt, som är helt oförenligt med individens fri- och rättigheter i ett öppet demokratiskt samhälle. Könsegregering i offentliga miljöer, som kaféer, badhus, skolor etc måste motarbetas av samhället. Moralpoliser som agerar för att förhindra andra att utnyttja sina fulla rättigheter att klä sig, röra sig, umgås eller engagera sig hur de vill måste ses som de fridsstörare och förövare de är.

Bevakning av miljöer där personer pga. hederskultur kan befaras vara drabbade bör nog bevakas och följas upp, så att den enskildes frihet kan garanteras. Skolor, vårdcentraler m. fl. bör skärpa observans och rapportering kring händelser och särskilt fall där barn kan tänkas fara illa pga. av sådant förtryck. Riktade kampanjer mot och kontinuerlig kontakt med de sammanhang där man vet att risken är störst för att hederskultur dominerar måste intensifieras. Inte minst är inskräpande av att praktiserande av våld i namn av heder är ett allvarligt brott nödvändigt bland nyanlända i Sverige, med bakgrund i berörda kulturer och länder. Detta ska inte ses som diskriminering eller bristande respekt, utan som hjälp till integration i vårt samhälle. Vi kan inte kompromissa med människors grundläggande frihet eller blunda för förtryck.

När integrationen uteblir - återvändandebidrag

Frivilligt återvändandebidrag ska erbjudas personer som lever i utanförskap i Sverige och som anlänt som asylsökande eller anhörig till asylsökande och som har uppehållstillstånd, alternativt svenskt medborgarskap. En kampanj för att uppnå bästa resultat bör inriktas på dem med svag anknytning till svensk arbetsmarknad och majoritetssamhället, låg grad av självförsörjning och dåliga svenskkunskaper. Koppling till organiserad kriminalitet, klanvälde, hedersförtryck eller andra typer av parallellsamhällen ska vara extra försvårande omständighet för att som invandrad få stanna i landet.

Dessa nystartsbidrag får inte fungera som pulleffekt, utan begränsas till ett kort tidsfönster fram till en angiven tidpunkt, för personer som anlänt före ett visst fastslaget datum för att sedan aldrig återkomma och man tillåts därefter inte att ånyo söka asyl eller uppehållstillstånd i Sverige. Därtill ska medborgarskap dras tillbaka i samband med utflyttning och biometriska data säkerställas. Den som har mottagit återvändandebidrag aldrig får återvända till Sverige, varken på besök eller som asylsökande, och om denne gör det ska denne genast utvisas.

De grupper av invandrare som bör approachas för att initiera **återvändande** är:

- 1. Utlänningar som vistas i landet illegalt.** Vissa har kanske aldrig sökt uppehållstillstånd, medan andra har fått avslag på ansökan om sådant, men ej lämnat landet frivilligt och därför bör utvisas. Det kommer att fordras stora resurser i det svenska samhället, med samordning av ett flertal myndigheter för att kunna identifiera och finna alla som ingår i denna kategori. Anmälningsskyldighet för myndighetspersonal, när man upptäcker eller misstänker någon för illegal vistelse i landet är en av många nödvändiga åtgärder för att insatserna ska kunna bli effektiva på detta område. Det är mycket viktigt att demokratiskt stiftade lagar upprätthålls och att internationella konventioner inte missbrukas för andra ändamål än de varit avsedda för. Att gå under jorden och leva i ett skuggsamhälle är skadligt för alla parter, särskilt för barn och riskerna för utnyttjande av migranter, säkerhet för övrig befolkning om desperata eller kriminella personer, terrorister eller andra tillåts röra sig fritt i riket utan rätt till det är betydande. Detta gäller alltså personer som ofta har fått avslag i flera instanser trots juridiskt biträde. Det berör inte äkta flyktingar utsatta för förföljelse eller straff för politiska brott, eller som bedöms ha andra giltiga skyddsbehov. Personer som riskerar straff i hemlandet för icke-politiska brott, även sådana som kan medföra dödsstraff, ska inte kunna åberopa detta för att få uppehållstillstånd i Sverige och öka riskerna för invånare i Sverige. Denna första kategori känner ingen till hur stor den är, men 50 000-100 000 har nämnts. Den kan vara högre, men också lägre, då en del kan ha lämnat landet. Denna kategori ska ej erhålla något bidrag.
- 2. Personer med tidsbegränsat uppehållstillstånd** ska inte erhålla bidrag för återvändande, men få tillståndet indraget om skälet för den tillfälliga vistelsen upphört - och staten ska inte ha något ansvar för att ordna alternativ giltig sysselsättning för vederbörande eller hjälpa den som varit asylsökare, men inte längre har skyddsbehov att byta spår mot arbete eller studier, som inte var vid handen vid ansökan initialt.
- 3. Permanenta uppehållstillstånd** bör likt i vissa fall även medborgarskap omprövas om falska uppgifter lämnats vid ansökan eller ifall omständigheter runt beviljandet har varit undermåliga, på grund av korruption, summarisk behandling eller aktivism inom myndigheten. I sådana fall bör tillståndet dras in, i andra fall bör den som lever här men är sämre integrerad, saknar självförsörjning och har dåliga utsikter att lyckas etablera sig väl erbjudas nystartsbidrag för att återvända.
- 4. Medborgare** - förutsatt att man trots många år i landet och stora insatser från samhället aldrig har blivit socialt, ekonomiskt och kulturellt väletablerad i Sverige bör man erbjudas att frivilligt acceptera nystartsbidrag i hemlandet, med ett högt belopp mot avsägande av svenskt medborgarskap, lämnande av biometriska data och avsäga sig möjlighet att söka asyl på nytt. Den som erhållit

medborgarskap och har egen försörjning, men samtidigt problematik kopplad till grov kriminalitet, terrorverksamhet, utövande av hedersförtryck eller aktiviteter, hot och våld riktade mot den demokratiska rättsstaten, yttrande- & religionsfriheten ska också kunna få medborgarskap indraget och sändas tillbaka - vid dubbelt medborgarskap utan, vid endast svenskt med bidrag, om man accepterar.

Sverige ska tillämpa en tolkning av internationella konventioner, som går i linje med förslagen i vårt program, i sista hand säga upp dessa om absoluta rättsliga hinder skulle uppstå. Skulle någon punkt anses problematisk i förhållande till åtgärderna, bör en linje drivas där internationella regler och praxis i första hand utmanas, i andra hand av oss föreslås förändrad och i slutligen låta dessa bli uppsagda, om så krävs för att avlägsna sådana eventuella hinder. Detta då vi hävdar att varje land måste ha en självständig rätt att bestämma över vilka som befinner sig i eller tillåts komma in över dess gränser.

Reservationer mot enstaka paragrafer bör vara första alternativ för att åstadkomma detta, men skulle det bli nödvändigt att lämna Europakonventionen eller Europarådet, så måste det ske. Detta vid sidan om vårt krav på att Flyktingkonventionen för Europeiska stater ska återföras till vad som gällde före 1967, det vill säga enbart i Europa. Med fungerande och effektiv gränsbevakning, samt transportöransvar ska heller inga irreguljära resor med mottagande av illegala migranter kunna ske. EU bär här huvudansvaret för att de yttre gränserna hålls och spontana asylansökningar från utomeuropeiska medborgare ska inte kunna anlända den vägen.

Den nya migrationspakten i EU ger därtill medlemsstaterna frihet att välja mellan att ta emot eller behålla flyktingar och asylsökare i det egna landet eller bistå med finansiering av mottagande i andra länder, där det senare framöver bör vara det enda aktuella för Sverige med tanke på det tidigare redan stora mottagandet och rådande allvarliga segregationsproblem.

Vid uppsägning av internationella konventioner och fördrag

De passager och texter för Sverige att avträda relaterade till Flyktingkonventionen, asylrätten, FN, EU & Europakonventionen, vilket kan bli aktuella i det fall dessa skulle anses förhindra den politik vi anser nödvändig är följande:

Flyktingkonventionen enligt 1967 års protokoll att gälla även utanför Europa.

Artikel 14 i Förenta Nationernas Allmänna Förklaring om de mänskliga rättigheterna:

- *Var och en har rätt att i andra länder söka och åtnjuta asyl från förföljelse.*

Artikel 18 - Rätt till asyl i EU:s och Sveriges grundfördrag i och med Lissabonfördraget, angående 1967 år protokoll:

- *Rätten till asyl ska garanteras med iakttagande av reglerna i [Genèvekonventionen av den 28 juli 1951](#) och [protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning](#) och i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.*

Då kostnader för asylinvandrade som inte försörjer sig själva samt sociala kostnader av utebliven anpassning till det svenska samhället är mycket höga, ska bidragsnivån för återvändande höjas. Återvändandebidraget ska vara en engångsinsats, som enbart erbjuds under en viss tidsperiod till personer som ankom före ett visst datum. Det ska utgöra en större satsning vid detta tillfälle, för att sedan aldrig mer återkomma, något som klart måste kommuniceras internationellt och därefter följas. Detta ska kopplas till samtidig tillämpning av asylstopp för att inte bidra till immigration av fel skäl.

Vid antaget återvändandebidrag upphör uppehållstillstånd och eventuellt svenskt medborgarskap. Biometrisk ID-registrering av dem som mottagit bidraget görs. Detta för att förhindra missbruk av systemet.